

Op huyden wesende den 19 Septembris 1698 soo hebbe ick Secretaris desen onderteekent hebbende beneffens Jan thonis van Schuyt en Nicolaas van der henst schepenen alhier, naer gedaene Clockenslagh naer de hooghmisse ter plaetsche daer men gewoon is publicatie te doen en het volck het meest vergadert wesende desen bovenstaende placaeete gepubliceert. des 't oirconde soo hebben die voors: schepenen desen beneffens my secretaris onderteekent:

(Get.) Jan thonis van Schuyt
Nicolaes van der henst
A. van Alphen, Sēris.

EEN LIED VAN DE SINT TEUNISSCHUT.

Het volgende lied werd door de schutsbroeders gezongen tijdens het optrekken van de schut.

LIED VAN DEN H. ANTONIUS ABT.

1.

Den Abt Antoon
Den Abt den Heiligen Antoon
Die bidt voor ons bij God dxn Zoon
Goddank als wij hier maar
Zijn leven volgen naer
Hij krijgt vergiffenis
Voor eenieder wie 't ook is.

2.

Zondaars scheidt moed
O zondaar schep maar goeden moed
En val Antonius te voet
In zijn celleke
In 't Mortels kapelleke
Daar bidt hij vroeg en laat
Voor eenieder die tot hem gaat.

3.

O God den Heer
O goede God en Opperheer
Aan wie zij altijd lof en eer
Die den mensch veel teerder mint
Als moeders hart haar kind
Betrouw o lieve zoon
Op de hulp van Sint Antoon.

4.

Antoon genas
Eertijds Antoon den mensch genas
Hoewel dat hij afwezig was
Wat man moet hij wel zijn
Nu hij ziet Gods aanschijn
God zij lof Sint Antoon
Is de man die spant de kroon

5.

Zouden wij niet
Zouden wij Mortelsche meisjes niet
Niet zingen een zoo vroolijk lied
Ter eere van dien held
Die zoo dapper trok door 't veld
Tegen het helsch gespuis
Met het teeken van zijn kruis.

6.

Maar gij Antoon
Maar gij o heilige Antoon
Zijt onze vriend ende patroon
Daarom zoo zingen wij
Dat God in glorie zij
Die zoo Antoon verheft
Dat hij ons overtreft.

7.

Bekoringen
Daar zijn altijd bekoringen
O mensch naar uw herboringe
Want wie zegt mij dat hij
Is van de bekoringen vrij?
Daarom houdt voor patroon
In De Mortel Sint Antoon.

8.

Die deze acht
Die Sint Antonius niet en acht
Is waardig dat hij wordt belacht
Nochtans men vindt ze wel
Hier of ook in de hel
Wat gasten zijn ze dan
Die verachten zo een man.